ומה מחיים אתי איסור טרפה וחייל אאיסור חלב. פי' בקונטרס ומה מחיים דאיסור מסוכנת אינו אלא מתמת קירוב מיתה חל על איסור חלב נבלה גופה מיבעיא ומדאיצטריך לאשמועינן בנבלה מכלל דמסוכנת לאו טרפה מקרי ואיצטריך לאשמועינן בהך נבלה דאתיא מכח מסוכנת ולא אתיא מכח טרפה אלא נטרפה קודם לכן דאיסור חלב ומק"ו דטרפה לא אתיא משום קירוב מיתה הוא אלא משום חסרון כדמנרכינן לתרוייהו בזבחים בפרק חטאת העוף (דף ט.) וקשה לפירושו דאמאי לא יליפינן שפיר איסור איסור נבלה על איסור חלב מק"ו דטרפה דאי משום דטרפה מחסרא נבלה נמי כיון דמתה אין לך חסרון גדול מזה ועוד מאי פריך בתר הכי ולמאי איצטריך קרא לנבלה דלא אתיא מכח מסוכנת הויא נמי אתיא מק"ו ג) ר"ל ועי"ק נהי נמי דמסוכנת לא הוי בלאו דטרפה מ"מ תתסר בעשה מקרא דאתא אחיה דמשמע שאינה חיה לא איסור ומיהו בזה י"ל אי הוה מוקמת קרא דאתא אחיה במסוכנת לאוסרה הוה מסתבר יפ) ליה נמי לאוקמי בה לאו דטרפה (ה) וכי היכי דעשה דאתא אחיה מתוקמת בתרוייהו דתרוייהו מיקרו איסור מיה ה"נ לאו דטרפה מתוקמת בתרוייהו וא"כ נבלה יב) דכתיב דחל על איסור חלב ל"ל גר"ת מפרש דה"ק ומה טרפה דמחיים לא מטמא חייל על איסור חלב נבלה דלאחר מיתה יג) מטמא מיבעיא וליכא למיפרך כדפריך בפרק חטאת העוף (נ"ז שם) דטרפה חמורה דחייל איסורה מחיים דהתם קאמר לפי המסקנא דהכא דמסוכנת שריא אבל למאי דבעי למימר הכא דאיסור נבלה נמי מתחיל איסור שלה מחיים דא"ל שלא היתה מסוכנת ומסוכנת אסירא מטעם נבלה מחמת קירוב מיתה ואפילו אם נאמר שלא יהא יד) מסוכנת אלא איסור עשה לא שייך למיפרך מה לטרפה שכן מחיים בלאו כיון דמ"מ איסור נבלה מחיים שפיר הוה ילפינן לה שיחול על איסור חלב מק"ו דטרפה אבל הכא דמסוכנת שריא שייך שפיר למיפרך מה לטרפה שכן חל איסור שלה מחיים תאמר בנבלה שאין כאן איסור מחיים כלל והכא פריך שפיר בתר הכי דלעולם אימא לך מסוכנת אסורה ואצטריך קרא שיבא נבלה ויחול על איסור חלב (ג) ונבלה דלא הוי מסוכנת מעיקרא כגון שעשאה גיסטרא דהתיא לא נאסר מחיים ולא אתי בק"ו דטרפה ורבינו גרשום היה מפרש ומה מחיים אתי איסור טרפה חייל אאיסור חלב אע"ג דליכא למימר דטרפה מנו דחייל אהאי איסור נמי אהאי איסור דאבל נבלה של אחר מיתה שהיתה מסוכנת בתחלה דליכא למימר מנו דחייל האי איסור נבלה אאיסור מסוכנת חייל נמי אאיסור חלב לא מיבעיא אלא ודאי מדאיצטריך קרא למכתב נבלה מכלל דמסוכנת שריא וגלמי איצטריך דליכא מנו שהרי לא היתה מסוכנת וקשה לפי' שאין הש"ס מזכיר מנו זה כלל ועוד דליכא למיפרך דליכא נמי מנו דאיסור אאיסור חלב ומ"ד בפרק גיד הנשה (לקמן דף קג.) בהמה בחייה לאבריה שומדת חייל נמי איסור טרפה אאיסור אחר מן החי ואיכא מנו ועוד אפילו כי אמרת דמסוכנת אסורה ואיכא מנו בנבלה לא שייך למילף מק"ו דטרפה כיון דליכא למיפרך מה לטרפה שכן אסורה מחיים כדפריך בזבחים (דף ט.): **שלא** הורמו מתותיה. ואם תאמר לרבי יוחנן דאמר לקמן בפרק הזרוע (דף קנב:) האוכל מבהמה שלא הורמו מתותיה כאילו אוכל טבלים מאי רבותיה דיחזקאל אע"ג דיחזקאל כהן היה כהן עמלו צריך להפרישם תרומות ומעשרות ואסור לאכול טבל ויש לומר דרבי יוחנן סבר כמ"ד שלא אכל מבהמה שאורה בה חכם: **שלא** הרהרתי ביום ט'. ואם תאמר מאי רבותיה דיחזקאל והלא כל אדם נמי אסור כדאמר בפ"ק דמסכת ע"ז (דף כ:) ובפרק נערה שנתפתתה (כתובות דף מו.) ונאמרת מכל דבר רע שלא יהרהר ביום ט' וי"ל דאפ"ה חביב ליה רבותא מפני דאמרינן בפרק גמ פשוט (נ"ב דף קסד:) שלשה דברים אין אדם ניצל מהם בכל יום הרהור עבירה ולשון הרע ועיון תפלה:

גוטא

שאין חלבה חלוק מבשרה דתרוייהו אסורי. חלב ובשר: ויש לך אחרת שחלבה חלוק מבשרה. כלומר שהחלב אסור מטא והבשר מותר: פוס כוס זו היא מסוכנת שאפר כוס כוס מרירה שמיד תמות: שהורה בה חכם. כלומר שצריך אכם להורות בה (חכם) שלא היה בה שום ספיקא לאסור: שלא הורמו מתנותיה הזרוע והלחיים והקיבה: אפי' אוכלת בקעיות. כלומר אפי' אוכלת החיכות של עץ אם אינה עומדת אסורה:

שין משפט נר מצוה

קיד א מיי' פכ"ח מהל' מאכלי אסורין הי"ח סל' כא סמג לאוין קכז טוש"ע יו"ד סי' כג סעיף ג:

קטו ב מיי' פיד מהל' מחלוקת אסורות הל"ט סמג לאוין קלב טוש"ע יו"ד סי' יז סעיף ג:

קטז ג ד מיי' שם הל"ט סמג שם טוש"ע יו"ד שם סעיף ה:

הגהות הב"ח

(ה) תוס' ד"ה ומה וכו' לכי סיכי: (ג) בא"ר ויחול על איסור חלב לנבלה וכו' למיתר בטרפה:

זבחים ט.

עיין רש"ש

לקמן מד:

הגהות מהר"ב רגשבורת

א) גמ' אפי' אוכלת בקעיות כ"כ פי' תפיסת של עצים כן פי' סמרוך בתרך בקע ג': ב) תד"ה ומה מחיים וכו' סס"ל נמי אתיא מק"ו בדכתיבנא לעיל בע"ל וכ"כ מהרש"ל בחדושיו בחרא וכאל קיקיון דיונה וכאותם ל"ש בתוס' לעיל בד"ה בתחת מחיים וכו' ולא כמהכרא"ש במחדולא קמא ודרק:

רבינו גרשום

ואנא אמינא מחיים אתי איסור טרפה וכו'. כלומר מסוכנת מחיים דהויינו טרפה אתי איסור טרפה וחייל על איסור חלב מסוכנת לאחר מיתה דהויינו נבלה מיבעיא: אלא מדכתיב דחזנא נבלה וכו'. כלומר מדאיצטריך דחזנא לכתוב נבלה דלאחר מיתה מכלל דמסוכנת לאו הויינו מסוכנת: אי אפשר דאתי אפשר דלאו הויא מסוכנת כו'. ועדיין אימא לך דאי טרפה הויינו מסוכנת לא הוה איצטריך לכתוב נבלה דלאחר מיתה כדאמרינן לעיל: אי

תת נוטא

תי אור בדקת יחזקאל הנביא

שיטה מקובצת

ה) שלא הרהרתי ביום ובאתי לידי פגמה: כ) ובחלב טרפה לעדה לכתוב: ג) אלא מראיצטריך לאשמועינן בנבלה מכלל דמסוכנת: ד) וכרמזורנא לך. נ"ב נ"א הראוקמנא לה דחייל וכו': ה) חלב לבדו הס"ד ומה"ד שאין חלבה חלוק מבשרה ששניהם אסורים הס"ד ומה"ד יש לך אחרת שחלבה חלוק מבשרה שאיסור וכו': ו) לפי שמסוכנת הויא דנבלה מבשר: ז) (ואע"פ שהוא הוה סדק ובלא הרמה יכול לאוכלה) נרשם עליו ת"ב לא נמצא בס"י: ח) אפי' אוכלת בקעיות שיש לה הוות וכח בשניה שאוכלת בקעיות עצים ר"ל מחמת דחוק סיתה הוא עשה כן וכיון דאינה שומדת מסוכנת הוא: ט) (רמי בר יחזקאל לא פליג אברב יהודה אלא לפשרי אתא וכן רב חנינא) נרשם עליו ת"ב שבס"ר לא נמצא: י) אתיא מק"ו לפירושו: יא) הוה מסתבר נמי לאוקמי בה לאו דטרפה דכי היכי דעשה: יב) וא"כ נבלה דכתב דחזנא דחל על איסור חלב: יג) דלאחר מיתה וסמא מיבעיא וליכא למפרך: יד) שלא יהא בסמכנת אלא איסור עשה:

נוטא

ריב"ן גאון מסוכנת מקנגן

(ה) ר' לשונות טרגבו"ן ביעפס רוא רבאות